

գործելով, առատորէն ոռոգում են Փէրիայի լեռնադաշտը և ապա հաւաքելով միանում են Չայենդէրուզին: Այս բոլորը գաւառին տալիս են աւելի գրաւչութիւն, կազմելով ամբողջացած և ներդաշնակ գեղեցկութիւն:

Լեռներ: Փէրիայում կանգնած են զանազան ուղղութեամբ մեծ և փոքր լեռներ, որոնք բազմաթիւ թեւեր և գագաթներ ունին, որոնցից նշանաւորներն են. — Արեւելից՝ Դալանի գագաթը. Արեւմուտից՝ Խօշկարու. Հիւսիսից՝ Ազապատի. Հարաւից՝ Բախտեարի լեռնաշղթան (Փօշթքուհ): Բացի սրանցից աչքի են ընկնում նաև Հեթումի և Պուլուզի գագաթները:

Այժմ կգրեմ քեզ այդ լեռների մասին առանձին-առանձին:

1) Դալանի սար: Սա փէրիայի ամենամեծ և գլխաւոր սարն է, որ խիստ ընդարձակ տարածութիւն է բռնում. սրա մի ոտը ձգւում է գէպի արևմուտք՝ մինչև Իօմբինա պարսկաբնակ գիւղը, իսկ միւս ոտը հասնում է մինչև Չայենդէրուզ գետը, Փօլ Չամանխան կոչւած կամրջի և Մուսաբազ գիւղի մօտ: Այս սարի գագաթին կայ մի սպիտակ օձանման քար, որ հեռւից նայողի վրայ օձի տպաւորութիւն է անում: Գիւղացիներն այդ օձի մասին պատմում են հետեւեալ առասպելական ավանդութիւնը. Ս. Սարգիսը սարը բարձրանալիս հանդիպում է օձին, որն ուզում է թունաւորել, բայց Ս. Սարգիսը նրան տեղնուտեղը քար է դարձնում: Սարը բաժանւում է մէջտեղից արևելք-արևմուտք ուղղութեամբ և ներկայացնում է իրանից մի նեղ ձորահովիտ, պճնազարդւած զուլալ աղբիւրներով և ճոխ բուսականութեամբ, ուր ամառը ճարակելու համար գալիս են հօտեր, ուղտերամակներ և այլն:

2) Խօշկարու սար: Սա Բօրբօրուտի լեռների արևելեան թեւերից մէկն է, որ ձգւում է մինչև Ախուռ և Սանգիբարան գիւղերի մօտ. Դալանից յետոյ երկրորդն է իր մեծութեամբ: Այս սարից բխում են առատ և սառնորակ ջրեր, որոնք ոլոր-մոլոր պտոյտներով ոռոգում են լեռնալանջերի և